

STANDAERT, Bob (eigenlijk L.C. Robert) (Waarschoot 30 oktober 1883 – Balgerhoeke 25 november 1958).

Was als leider van kunstmestfabrieken een van de weinige Vlaamsgezinde grote industriëlen. Standaert bewoog zich in de internationale sfeer als secretaris van het syndicaat van kunstmestfabrikanten.

Vóór 1914 speelde Standaert al een belangrijke rol in de V.B. Hij was onder meer penningmeester van het Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond van Oost-Vlaanderen, lid van het Algemeen-Nederlands Verbond, bestuurslid van het plaatselijke Davidsfonds en voorzitter van het Nationaal Vlaamsch Verbond, afdeling Eeklo (1909-1914). Hij was zeer ontevreden over het gebrek aan flamingantische strijdbaarheid van de katholieke partij. Begin 1914 was hij een van de drijvende krachten achter de Vlaamsche Katholieke Kiesvereeniging die deze toestand wilde veranderen. Daarnaast werkte hij samen met vrijzinnige flaminganten en hij steunde **Alfons Sevens** die een flamingantische zweeppartij had opgericht.

Tijdens de Duitse bezetting van 1914-1918 distantieerde hij zich van de Gentse groep **Jong-Vlaanderen** maar hij had wel contact met meer gematigde activisten. Hij engageerde zich niet openlijk maar liet zich inschakelen in een clandestien netwerk dat de politieke agitatie zou voortzetten na de wapenstilstand. Zijn huis in Balgerhoeke was een belangrijke vluchtweg en communicatiekanaal naar Nederland toe. In deze activistische keuze steunde hij de Opperste Raad tegen de vroegere legerleiding in. Mede onder zijn impuls werd de tot het activisme bekeerde **Boudewijn Maes** als voorman aan de Gentse Fronters opgedrongen. Zijn rol als verbindingsman met de in Nederland verblijvende activisten was belangrijk. Zo bezorgde hij in augustus 1919 aan het **Vlaamsch Persbureau** in Den Haag een afschrift van de geheime nota van minister **Paul Hymans** aan de in Nederlands Limburg werkzame Belgische agenten. Standaert was intiem

bevriend met priester Robrecht de Smet en steunde de initiatieven van deze laatste. Zo werkten ze samen in het Veem ick wijck niet af, met Cyriel Verschaeve, Odiel Spruytte en Karel van der Espt, Joris van Severen, Jeroom Leuridan, Oscar de Gruyter en anderen. In 1921 was hij in Den Haag bij de stichtingsvergadering van het Verbond van Vlaamsche Nationalisten De Blauwvoet. In 1924 nam hij deel aan de stichting van een Katholiek Vlaamsch Secretariaat te Gent. Hij behoorde tot de groep van het weekblad *Vlaanderen* (1922-1933). Hij deed ook verder aan openlijke flamingantische actie. In 1919 al was hij voorzitter van het feestcomité der Gulden Sporen. In 1921 stond Standaert achter De Gruyter bij de stichting van Het Vlaamsche Volkstooneel. In 1930 werd hij lid van de raad van beheer van het Nieuw Volkstooneel, dat onder leiding stond van Staf Bruggen en in 1931 de naam van Nationaal Vlaamsch Tooneel aannam. Hij behoorde ook tot de groep die *Jong Dietschland* (1927-1933) mogelijk maakte. In 1932 was Standaert medestichter en financier van het blad *De Nieuwe Voorpost*, dat onder leiding van Firmin Parasie en Roza de Guchtenaere stond. Hij was een der voornaamste mecenasen van al wat op radicaal nationalistisch en cultureel gebied gebeurde. Plaatselijk steunde hij de Vlaamsch-Nationale Wacht, een radicale groep militanten onder leiding van zijn zoon Adolf, die evolueerde in 1933 tot een kern van de Verdinaso-militie. Vanaf juli 1936 gaf het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) een eigen blad uit: *Storm! over 't Meetjesland*. Het werd financieel gesteund door Standaert en notaris Joris Spaey.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog hield hij nauw contact met Jozef Goossenaerts en pater Jules Callewaert. Een van zijn zonen stapte in de militaire collaboratie en werd aan het oostfront vermist. Dit bezorgde hem moeilijkheden in de repressietijd. In Eeklo toonde Standaert zich bij talrijke gelegenheden in het openbaar als een radicaal flamingant. Buiten zijn streek bleef hij liever op de achtergrond. Hij behoorde tot de radicaal-anti-Belgische vleugel.

LITERATUUR: L. Vandeweyer, 'De eerste barsten in het Vlaamse Front', in WT, jg. 44, nr. 2 (1985), p. 78-94; – id., 'Machtsstrijd in het Vlaamse Front. De ondergang van "Ons Vaderland", de geboorte van "Vlaanderen", in WT, jg. 44, nr. 4 (1985), p. 206-224; – id., 'Redaktiegeschiedenis van het weekblad "Vlaanderen" (1925-1934)', in WT, jg. 45, nr. 2 (1986), p. 65-83; – id., 'De Jong Nederlandse Gemeenschap. R. De Smets voorafspiegeling van de Dietse samenleving', in WT, jg. 48, nr. 1 (1989), p. 43-56; – id., 'Boudewijn Maes als Vlaams-nationalistisch politicus in het arrondissement Gent-Eeklo 1918-1933', in WT, jg. 49, nr. 4 (1990), p. 230-245; – P. van de Woestyne, 'Het interbellum (1918-1940)', in *De Geschiedenis van Eeklo*, 1990.

LUC VANDEWEYER